

יוצאות, והוא אומר לתימן אל תכלאי!
תכלאי?

אָלָא באותה שעה יעורר הקדוש ברוך הוא את אברהם ויאמר לו: קום, שהרי הגיע זמן שאני גואל את בניך לתת להם שכר טוב על כל מה שסבלו בגלות. ומתוך שאברהם היה במכירתם, שכתוב (דברים לב) אם לא פי צורם מכרם - זה אברהם, היה לו כמי שלא טוב בעיניו, ומראה עצמו כמי שרוצה שילקו על חטאייהם יותר ויאמר: גבו מעונותיהם! גבו מחטאייהם! אומר לו הקדוש ברוך הוא לאברהם: ידעתי כל מה שאמרת לפני. אני גם כן לפני. אל תכלאי. אני רוצה לפייסך על בניך, אל תמנע מהם טובות, אל תמנע מהם שכר טוב, פמה וכמה סבלו על חטאייהם. ומשום כך - אומר לצפון תני. והינו אשר צפנת, וזהו הדבר (שתהא) של אותה מבשרת.

ועוד תבשר פעם שניה, בשעה שהשכינה תעלה על אותו הר עליזון, ותלך ותבשר לאבות. מיד תלך לירושלים ותראה אותה בחרבה. תפנס לציון, ושם תקרקר קיר כמקדם על מקום בית מושבה ועל כבודה באותו מקום. ושם נשבעת שלא תקח משם ולא תצא עד שהקדוש ברוך הוא יגאל את בניה, וחפצי בה זו תבשר כמקדם ואמרת: (ישעיה יב) צהלי ורני וישבת ציון כי גדול בקרבך וגו'. מה זה גדול בקרבך? זה הקדוש ברוך הוא שבא אליה להקימה מן העפר, ויאמר לה: (שם גב) התנערי מעפר קומי שבי ירושלים. ירושלים היא, וירושלים שמה בודאי.

ובנה גם כך פמה שמחה על שמחה תהיה לצדיקים בגן עדן. ומשום זה אשריו מי שנשמתו

נפקי, ואיהו אומר לתימן אל תכלאי. אָלָא בה היא שענתא, יתער קדשא בריך הוא לאברהם, ויימא ליה קום, דהא מטא זמנא דאנא פריק לבנה, למיהב לון אגר טב, על כל מה דסבלו בגלותא. ומגו דאברהם הוה בזבינו דלהון, דכתיב, (דברים לב) אם לא כי צורם מכרם, דא אברהם. הוה ליה כמאן דלא טב בעינוי, ואחמי גרמיה, כמאן דבעי דילקון על חוביהון יתיר, ויימא גבו מחוביהון, גבו מחטאייהון. אומר ליה קדשא בריך הוא לאברהם, ידענא כלא איהו מה דאמרת לאנפין. אנא אוף הכי לאנפין. אל תכלאי, אנא בעי לפייסא לך על בניך. לא תמנע טיבו מנהון, לא תמנע אגר טב מנהון, פמה וכמה סבלו על חוביהון, ובגיני כך אומר לצפון תני. והינו אשר צפנת, ודא הוא מלה (ס"א דתהא) דה היא מבשרת.

ותו תבשר זמנא תנינא, בשעתא דשכינתא תסלק על ההוא טורא עלאה, ותהך ותבשר לאבהן, מיד תהך לירושלים, ותחמי לה בחרבנא. תיעול לציון, ותמן תקרקר קירא כמלקדמין, על אתר בי מותבה, ועל יקרא דילה בההוא אתר. ותמן אומיאת, דלא תיטול מתמן, ולא תפוק, עד דקודשא בריך הוא יפרוק לבנהא, ודא חפצי בה. תבשר כמלקדמין ואמרת, (ישעיה יב) צהלי ורני וישבת ציון כי גדול בקרבך וגו'. מאי גדול בקרבך. דא קדשא בריך הוא דאיהו אתי לגבה, לאקמא לה מעפרא, ויימא לה (ישעיה גב) התנערי מעפר קומי שבי ירושלים. ירושלים איהי, וירושלים שמה ודאי.

וברא אוף הכי, פמה חדו על חדו הוי לצדיקייא בגן עדן. ובגין כך זכאה